

Dārza sakopšana

„Ko mēs varētu aicināt mums palīgā?”

Lūsija Stīvensone Jūela

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šie notikumi norisinājās Anglijā.

Jona apēda savu pēdējo ēdiena kumosu un pasmaidīja. Vakariņas vienmēr bija jautrākas, kad ciemos ieradās misionāri.

„Mēs vēlamies dalīties ar jums vēstījumā par kalpošanu,” teica māsa Kerla. „Kāpēc ir svarīgi kalpot citiem?”

„Tāpēc, ka tas padara Jēzu laimīgu!” atbildēja Elīza, Jonas jaunākā māsa.

„Tev ir taisnība! Tas padara Viņu ļoti laimīgu. Un, kad palīdzam citiem, arī mēs kļūstam laimīgi,” teica māsa Kristensena. „Vai pazīstat kādu, kam nepieciešama palīdzība?”

Jona mirklīti padomāja. „Es nevaru iedomāties konkrētu cilvēku, taču mūsu skolas dārzam noderētu palīdzība.”

„Laba ideja,” sacīja mamma.

Jonas skolai piederēja dārzs skolēnu aktivitātēm brīvā dabā. Taču jau ilgu laiku neviens par to nebija rūpējies. Krūmi bija pārauguši. Visapkārt bija nezāles.

„Mēs labprāt tev palīdzētu dārza sakopšanā,” atbildēja māsa Kerla. „Ko mēs varētu aicināt mums palīgā to sakopt?”

„Mūsu brālēnus un māsiņas,” atbildēja Jēkabs, Jonas brālis.

„Un mūsu Sākumskolas klases bērnus,” teica Jona.

Nākamajā dienā mamma uzrunāja skolas atbildīgo personu, lai saņemtu atļauju. Viņi izvēlējās dienu, kad sakopt dārzu. Pēc tam mamma palīdzēja Jonam, viņa brāļiem un māsai sazvānīt brālēnus un māsiņas, kā arī Sākumskolas klases bērnus.

Pēc dažām nedēļām Jona un viņa ģimene satikās ar misionāriem pie skolas. Bija ieradusies arī viņu brālēni, māsiņas un draugi no Baznīcas Sākumskolas. Pienāca laiks ķerties pie darba!

Jona uzvilka lielo dārza gumijas cimdu pāri. „Skaties, mammu! Man ir milzīgas rokas!”

Mamma pasmējās. „Tu vari izmantot savas milzīgās rokas, lai palīdzētu apgriezt šos krūmus.”

Viņa iedeva Jonam pēc izskata gigantiskas šķēres. Tad viņa palīdzēja viņam nogriezt sausos zarus.

„Tas ir jautri,” teica Jona.

Kamēr Jona apgriezta krūmus, tikmēr Elīza palīdzēja dārzā ar rakšanas darbiem. Jēkabs palīdzēja tētīm uzbūvēt jaunu putnu būri. Pārējie ravēja nezāles

un vāca koku zarus. Tos viņi salika lielā, zilā plastmasas maisā. Pat Jonas jaunākais brālis Ezra palīdzēja, salasot akmeņus.

Drīz vien dārzs bija sakopts. Jona saskaitīja, cik maisus viņi bija piepildījuši. „Kopā ir 13 maisi,” viņš teica. „Mēs savācām tik daudz atkritumu.”

Māsa Kristensena pasmaidīja. „Tagad mums vajadzīgi jūsu lielie muskuļi, lai mums palīdzētu tos aiznest līdz mašīnai.”

Jona, Jēkabs un Elīza katrs paķēra pa maisam. Jona jutās laimīgs, kad iecēla pēdējo maisu mašīnā. Bija jautri palīdzēt misionāriem! Kādudien viņš arī gribētu būt misionārs. Bet līdz tam viņš var kalpot dažādos citos veidos. Viņš nevar sagaidīt, kad izdomās savu nākamo kalpošanas projektu! ●

Kā tu vari palīdzēt savā apkārtnē?